

gørelser om værgemål, hvis der er grundlag herfor, jf. herom betænkningen side 212.

Til § 22

Som et led i nyordningen om, at de fleste værgemålsager skal behandles og afgøres administrativt, og ud fra retssikkerhedshensyn foreslås det, at der skal være adgang til fuld domstolsprøvelse af statsamtets afgørelser efter § 5 eller §§ 7 - 10.

I *stk. 1* er det bestemt, at afgørelsen inden fire uger efter, at der er givet meddelelse om afgørelsen, kan indbringes for retten. Oversiddes fristen, vil der eventuelt kunne rettes henvendelse til statsamtet på andet grundlag, f.eks. om ændring eller ophævelse af foranstaltningen, og denne nye afgørelse kan da indbringes for retten efter § 22.

Efter *stk. 2* tilkommer adgangen til at indbringe sagen for domstolene de personer og myndigheder, der er nævnt i lovforslagets § 16, stk. 1. Dette gælder også, selv om den pågældende ikke har været inddraget i forbindelse med statsamtets behandling af sagen.

I betænkningen side 174 har udvalget forudsat, at statsamtets afgørelse om at afslå en anmodning, fordi den pågældende initiativtager ikke er omfattet af lovforslagets § 16, stk. 1, på samme måde som statsamtets øvrige afgørelser skal kunne indbringes for retten efter § 22. Efter udvalgets egen udformning af § 22 i lovudkastet i betænkningen er en sådan klage over statsamtets afgørelse efter § 16 ikke omfattet af bestemmelsens ordlyd. Justitsministeriet forudsætter, at en klage vedrørende en § 16-afgørelse omfattes af den almindelige klageadgang til Civilretsdirektoratet på samme vis, som klager over statsamtets afgørelser om værgebeskikkelse og i godkendelses-sager og under udøvelsen af værgemålstilsynet skal indgives til Civilretsdirektoratet.

Efter *stk. 2* indgives anmodningen til statsamtet, der oversender sagen til retten. Der skal således ikke udfærdiges stævning i sagen.

Ifølge *stk. 3* har anmodning om prøvelse af statsamtets afgørelse ikke opsættende virkning, medmindre retten bestemmer andet. Har statsamtet truffet afgørelse om værgemål, skal dette således iværksættes, selv om afgørelsen indbringes for retten.

Til § 23

Reglen i *stk. 1* indeholder en bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte nærmere administrative regler om behandlingen af sager om værgemål og værger. De administrative regler, som vil blive udstedt med hjemmel i § 23, skal bl.a. erstatte bestemmelser i den nugældende værgbekendtgørelse. Herudover kan fastsættes bestemmelser om, hvilke nærmere regler der skal gælde for statsamtets møde med en person, som selv har anmodet om iværksættelse af værgemål efter lovforslagets § 5, stk. 2, eller samværgemål efter lovforslagets § 7, og uddybende reg-

ler om underretningspligten efter § 20. Om udformningen af en ny bekendtgørelse henvises i øvrigt til bemærkningerne ovenfor til § 19, stk. 1, og betænkningen side 151, 169, 180, 198, 203, 237 og 361 f.

Om bemyndigelsen i § 23, stk. 1, for justitsministeren til at fastsætte regler om værger henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 6.2. om overvejelserne om en ordning med faste, professionelle værger. En ordning med faste, professionelle værger forudsættes administreret af statsamtterne. Stillingerne vil kunne oplås eller annonceres ledige, og det vil være naturligt, at der forhandles med dommerne i regionen om besættelsen.

Hvis der viser sig at være behov herfor, vil der også være mulighed for at indføre en ordning med faste værger, der har specielle forudsætninger for at yde bistand ved personlige værgemål.

Reglen i *stk. 2* indeholder en bemyndigelse til justitsministeren til efter forhandling med sundhedsministeren at fastsætte nærmere regler om kravene til og udformningen af lægeerklæringer til brug under værgemålsager, jf. § 18, stk. 4, jf. stk. 2.

Til kapitel 4

Værgens beføjelser og pligter

Dette kapitel indeholder de mest centrale og vigtige regler om værgens opgaver. Reglerne i lovforslaget svarer i vidt omfang til gældende ret. I øvrigt er som noget nyt medtaget enkelte regler, som i dag findes i værgbekendtgørelsen, men som skønnes at være så centrale, at de bør findes i selve loven.

Til § 24

Bestemmelsen svarer til den gældende myndighedslovs § 53, 1. pkt., og § 24, stk. 1, i lovudkastet i betænkningen.

Bestemmelsen fastslår den grundlæggende opgave for værgerne - nemlig inden for hvervets omfang at varetage interesserne for den, der er under værgemål. Det er fundet overflødigt i lovforslaget at gentage den gældende formulering om, at værgerne skal handle med omhu og efter bedste evne.

Til § 25

Bestemmelsen vedrører værgens opgaver for så vidt angår formuen og anvendelsen af indtægten. Stk. 1, som svarer til § 24, stk. 2, i lovudkastet i betænkningen, afløser den gældende lovs § 47, mens stk. 2 og 3 er nye og med små redaktionelle ændringer svarer til lovudkastet i betænkningen § 24, stk. 3 og 4.

Stk. 1 omhandler værgens rolle vedrørende formuen. Princippet om, at formålet med formueadministrationen er formuens bevarelse, opretholdes, men er søgt nedtonet, jf. stk. 2, 3. pkt., hvorefter det er hensigten, at der i videre omfang end hidtil skal være adgang til at bruge af formuen.